

Unió Democràtica de Catalunya :OSWALDO PAYÀ, UN LLUITADOR HEROIC

Diumenge va morir Oswaldo Payá. La primera temptació era parlar-ne com a personalitat compromesa amb la llibertat, els drets humans i l'humanisme, però el cor em demana glossar la figura de l'amic. Havia coincidit en moltes ocasions amb l'Oswaldo i parlàvem molt sovint. Després d'anar a Estrasburg a recollir el premi Sajarov del Parlament Europeu, va venir a Barcelona per celebrar-ho. Era un gran amic de Catalunya, un home íntegre, valent, un cristià compromès. Hàvel el va proposar com a Premi Nobel de la Pau i fa pocs dies vaig signar amb gent d'arreu del món una nova sol·licitud perquè li concedissin aquesta distinció. També ens va honorar com a guardonat amb la Medalla Carrasco i Formiguera, màxima distinció d'Unió que es concedeix a persones que han excel·lit en la defensa de la democràcia i de la llibertat.

Payá ha estat un lluitador heroic. Fill d'una família senzilla de profundes conviccions catòliques, de ben jove ja es va negar a afiliar-se al partit comunista. Encara no amb disset anys va ser enviat a camps de treball forçat. Des de llavors van ser habituals les detencions, els empresonaments, els assetjaments al seu domicili, no només per les seves conviccions polítiques sinó també per la seva condició de catòlic. El 1987 edita la revista "Pueblo de Dios", la primera en què es demana la llibertat dels cubans, i l'any següent funda el Movimiento Cristiano de Liberación (MCL) per lluitar pacíficament per la reconciliació nacional. Després de detencions, confinaments i amenaces, l'any 1997, juntament amb altres membres del MCL, comença a recollir signatures, que donen lloc al "Proyecto Varela", iniciativa ciutadana per reformar les lleis cubanes i pel reconeixement del dret a la llibertat d'expressió i l'amnistia política. En tot aquest procés, va voler que el seu partit entrés a la internacional democratacristiana i em va demanar que ho apadrinés. Així ho vaig fer.

De mica en mica el seu projecte adquireix ressò i difusió internacional. Ho demostra el prestigiós premi Sajarov, l'any 2002, i el fet que en la seva sortida de Cuba fos rebut per Joan Pau II, pel president de Mèxic o pel llavors secretari d'Estat nord-americà Colin Powell.

La seva mort ens ha deixat corpresos. Espero que s'aclareixin les circumstàncies de l'accident i que, en definitiva, el lluitador per la llibertat no hagi estat víctima de maniobres tèrboles. La seva lluita, la seva bonhomia, la seva integritat i la fermesa de les seves conviccions sempre seran un exemple per a tots nosaltres.

Josep A. Duran i Lleida, president del comitè de govern d'Unió Democràtica de Catalunya

Publicado: 25 Julio 2012